

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský súd v Prešove (Słowacja) w dniu 22 maja 2018 r. – TE / Pohotovosť s.r.o.

(Sprawa C-331/18)

(2018/C 294/20)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Krajský súd v Prešove

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: TE

Strona pozwana: Pohotovosť s.r.o.

Pytania prejudycjalne

1) A W wyniku wyroku w sprawie C-42/15⁽¹⁾ ustawodawca słowacki wykreślił z § 9 zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ustawy nr 129/2010 o kredytach konsumenckich i innych kredytach i pożyczkach udzielonych konsumentom oraz o zmianie niektórych innych ustaw, zwanej dalej „ustawą nr 129/2010”) zwrot „kapitału, odsetek i innych opłat” z mocą od dnia 1 maja 2018 r. jako elementy umowy dotyczące zwrotu kredytu, kładąc kres prawu przyznanemu przez ustawę o konsumentach w umowach kredytu konsumenckiego do wskazania w jakikolwiek sposób (nie tylko w formie tabeli spłat) podziału płatności między kapitał, odsetki i koszty, a także sankcji za nieprzestrzeżenie tego prawa.

B Wprawdzie od dnia 1 maja 2018 r. zmiana ustawy umożliwiła lepsze wykonanie wyroku Trybunału, niemniej jednak w sporach dotyczących umów zawartych z konsumentami przed dniem 1 maja 2018 r. sądy [słowackie] zareagowały [na wyrok Trybunału Sprawiedliwości] w ten sposób, aby w istocie osiągnąć ten sam rezultat, do jakiego dążył ustawodawca, przyjmując wykładnię zgodną z prawem Unii.

C W tym kontekście pytanie skierowane do Trybunału dotyczy wykładni prawa Unii w ramach stosowania skutku bezpośredniego dyrektyw. Biorąc pod uwagę znaczną liczbę orzeczeń, w których w przeszłości sądy uznały, iż ustawa nr 129/2010 przyznaje konsumentom prawo do otrzymania szczegółowego podziału płatności między kapitał, odsetki i koszty, kieruje się do Trybunału następujące pytanie:

Czy przy stosowaniu skutku bezpośredniego dyrektywy w stosunkach horyzontalnych między jednostkami i w celu zagwarantowania jej pełnego skutku poprzez zastosowanie wszystkich metod interpretacji i wewnętrznego porządku prawnego zasada pewności prawa pozwala sądowi na wydanie, w sporze dotyczącym umowy kredytu konsumenckiego zawartej przed dniem 1 maja 2018 r., orzeczenia, którego skutki są równoważne do skutków wynikających z przyjętej przez ustawodawcę zmiany ustawy z mocą od dnia 1 maja 2018 r., w celu wykonania wyroku wydanego w sprawie C-42/15?

Dalsze pytania są przedkładane przez sąd odsyłający tylko w wypadku, gdy Trybunał odpowie na pytanie 1. C w ten sposób, że przy zastosowaniu skutku bezpośredniego dyrektywy w stosunkach horyzontalnych między jednostkami i w celu zagwarantowania jej pełnego skutku zasada pewności prawa pozwala sądowi na wydanie orzeczenia, którego skutki są równoważne do skutków wynikających z przyjętej przez ustawodawcę zmiany ustawy z mocą od dnia 1 maja 2018 r., w celu wykonania wyroku wydanego w sprawie C-42/15, a w konsekwencji w takim wypadku:

2) Czy wyrok z dnia 9 listopada 2016 r. wydany przez Trybunał w sprawie C-42/15, Home Credit Slovakia, oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE⁽²⁾ z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającą dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽³⁾ (zwaną dalej „dyrektywą 2008/48”) należy interpretować w ten sposób, że Trybunał orzekł, iż dyrektywa 2008/48 sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu wymagającemu nie tylko wyszczególnienia płatności w formie tabeli spłat, lecz także wszelkiemu innemu prawnemu wyrażeniu kwoty, liczby i częstotliwości spłat kapitału pożyczki konsumenckiej?

- 3) Czy powyższy wyrok Trybunału należy interpretować w ten sposób, że [poza] tym, co jest wskazane dla kapitału, reguluje on również kwestię, czy uregulowanie państwa członkowskiego, które przewiduje prawo konsumentów do otrzymania w umowie kredytu konsumenckiego informacji dotyczących kwoty, liczby i terminów zapłaty odsetek i kosztów, wykracza poza zakres dyrektywy 2008/48? Jeżeli wyrok dotyczy także odsetek i kosztów, to czy podział spłaty odsetek i kosztów w formie innej niż tabela spłat również wykracza poza zakres owej dyrektywy, a w szczególności jej art. 10 ust. 2 lit. j)?

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 9 listopada 2016 r., Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842).

⁽²⁾ Dz.U. 2008, L 133, s. 66.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 87/102/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego (Dz.U. 1987, L 42, s. 48).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy)
w dniu 24 maja 2018 r. – Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid / J. i in.**

(Sprawa C-341/18)

(2018/C 294/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Druga strona postępowania: J. i in.

Przy udziale: C., H. i in.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 11 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 ⁽¹⁾ z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) należy interpretować w ten sposób, że obywatel państwa trzeciego, który wjechał wcześniej do strefy Schengen na przykład przez międzynarodowy port lotniczy, wyjeżdża w rozumieniu kodeksu granicznego Schengen, gdy tylko w charakterze marynarza zaokrętuje się na statku znajdującym się już w porcie morskim stanowiącym granicę zewnętrzną, niezależnie od tego, czy, a jeśli tak, kiedy opuści on port morski na tym statku? Czy też, aby można było mówić o wyjeździe, należy najpierw ustalić, że marynarz opuści port morski na danym statku morskim, a jeśli tak, czy obowiązuje wówczas termin końcowy, w którym musi nastąpić wypłynięcie i kiedy w takiej sytuacji należy umieścić stempel wyjazdowy? Czy może jeszcze inny moment, ewentualnie uzależniony od innych warunków, powinien oznaczać „wyjazd”?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz.U. 2016, L 77, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidshof te Gent (Belgia)
w dniu 25 maja 2018 r. – ISS Facility Services NV / Sonia Govaerts, Euroclean NV**

(Sprawa C-344/18)

(2018/C 294/22)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidshof te Gent